पुरा प्रतिज्ञोपनतां नागानां दासभावतः
निष्क्रष्टुकामो जननीं गरुडः कश्यपात्मजः । 138
तन्मूल्यभूतां देवेभ्यः सुधाम् आहर्तुम् उद्यतः
बलस्य हेतोर् भक्ष्यार्थी स्वपितुर् निकटं ययौ । 139
स च एनं याचितो ऽवादीन्, महान्तौ गजकच्छपौ
अब्धौ स्तः पुत्र, तौ गह्व भुंक्ष्व शापच्युताव् इति । 140
ततः स गरुडो गत्वा भक्ष्याव् आदाय ताव् उभौ
महतः कल्पवृक्षस्य शाखायां समुपाविशत् । 141
तां च शाखां भरात् सद्यो भग्नां चञ्चा बभार सः
अधःस्थिततपोनिष्ठबालखिल्यानुरोधतः । 142
लोकोपमर्दभीतेन तेन अथ पितुर् आज्ञया
आनीय विजने त्यक्ता सा शाखा इह गरुत्मता । 143
तस्याः पृष्ठे कृता लङ्का, तेन काष्ठमयी इह भूः
एतद् विभीषणाच् छ्रुत्वा लोहजङ्घस् तुतोष सः । 144
ततस् तस्मै महार्घाणि रत्नानि सुबहूनि च
विभीषणो ददाति स्म मथुरां गन्तुम् इच्छते । 145
भक्त्या च देवस्य हरेर् मथुरावर्तिनः कृते
हस्ते ऽस्य अब्जगदाशङ्खचक्रान् हेममयान् ददौ । 146
तद् गृहीत्वा अखिलं तस्मिन् विभीषणसमर्पिते
आरुह्य विहगे लग्नं योजनानां प्रयातरि । 147

Digitized by Google